

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei per a l'erradicació de l'amiant

200-00004/15

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'AFERS INSTITUCIONALS

A la Presidència del Parlament

La Comissió d'Afers Institucionals, en la sessió tinguda el dia 26 de maig de 2026, ha estudiat el text del Projecte de llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 200-00004/15) i l'informe de ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Projecte de llei de l'erradicació de l'amiant

Preàmbul

I. Antecedents i marc normatiu

L'any 2001 es va prohibir l'ús, la producció i la comercialització de l'amiant i dels materials que en contenen, però es va permetre de mantenir els materials que ja estaven instal·lats o en servei fins que no fossin eliminats o fins al final de llur vida útil. Fins a l'aprovació d'aquesta llei, per tant, no hi havia cap obligació legal de retirar aquests materials si no havien arribat a la fi de llur vida útil.

A Catalunya, s'estima que hi ha milions de tones de fibrociment i entre unes sis mil i trenta mil tones de flocatges i materials calorifugats, entre d'altres. Una gran part d'aquests materials es va instal·lar entre mitjan anys seixanta i final dels vuitanta, per la qual cosa ja han arribat a la fi de llur vida útil o bé hi estan arribant.

La Resolució 2012/2065 del Parlament Europeu, de 14 de març de 2013, sobre els riscos per a la salut en els llocs de treball relacionats amb l'amiant i les perspectives d'eliminació de tot l'amiant, insta a fer una avaluació d'impacte i una anàlisi de costos i beneficis per a avançar en l'eliminació segura de l'amiant d'edificis i instal·lacions i arribar a la fita final de la seva gestió i retirada. Més concretament, les conclusions del Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu de l'any 2015 sobre la gestió i retirada de l'amiant a la Unió Europea estableixen l'objectiu de gestionar-lo i d'haver-lo retirat totalment a final del 2032. No obstant això, la Unió Europea en recomana la retirada de tots els edificis públics abans de finalitzar l'any 2028.

Si bé s'han dut a terme actuacions per a reduir la presència dels materials que contenen amiant des de diversos àmbits sectorials, fins al moment de l'aprovació d'aquesta llei mai no s'havia abordat la problemàtica d'una manera transversal i amb visió de país. Així, el 22 d'octubre de 2019 es va aprovar l'Acord de govern 149/2019, pel qual es creava la Comissió per a l'Erradicació de l'Amiant a Catalunya i per a l'Impuls d'un Pla Nacional per a l'Erradicació de l'Amiant a Catalunya. Entre les accions engegades per aquesta comissió, es va acordar d'impulsar l'elaboració del marc normatiu necessari per a ordenar la gestió de l'amiant i accelerar-ne al màxim la retirada definitiva.

L'informe de la síndica de greuges de Catalunya, del juliol del 2024, sobre la retirada de l'amiant a Catalunya, tenia com a objectius analitzar el marc legal i les diverses polítiques públiques que s'han impulsat per a aconseguir l'erradicació de l'amiant en els terminis previstos, assenyalar les mancances detectades en la regula-

ció que poden afectar drets de les persones i fer recomanacions amb la voluntat d'eradicar la totalitat de l'amiant al més aviat possible. En aquest sentit, conclouia que la presència d'amiant és un greu problema laboral, ambiental i de salut pública, i que abans del 2028 cal eliminar-lo d'una manera segura dels edificis públics i dels que presten serveis d'accés públic. L'informe també recollia que un objectiu prioritari de la Unió Europea, com s'ha dit adés, és l'eliminació completa de l'amiant a final de l'any 2032. Així mateix, recomanava que Catalunya disposés d'una normativa transversal i de suport tècnic i econòmic que permetés de complir les previsions de retirada de l'amiant que assenyalava la Unió Europea.

D'entre els principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques de Catalunya, els articles 40 i 42 de l'Estatut d'autonomia estableixen els objectius de millorar la qualitat de vida i vetllar per la seguretat i la protecció integral de les persones. Així mateix, la Generalitat ha d'adoptar, d'acord amb l'article 45 de l'Estatut, les mesures necessàries per a garantir els drets laborals i la formació de les persones treballadores, la prevenció de riscos laborals, la seguretat i higiene en el treball, i la creació d'unes condicions dignes en el lloc de treball. En l'àmbit de les polítiques públiques relatives al medi i al desenvolupament sostenible i equilibrat, l'article 46 estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat col·lectiva i intergeneracional.

És important destacar les competències que l'article 162.3 de l'Estatut atribueix a la Generalitat en matèria de salut pública i l'article 144, en matèria de medi ambient, sobretot pel que fa a la preservació, protecció i promoció de la salut pública en tots els àmbits i a la gestió dels residus. Així mateix, l'article 160.1 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, la qual, respectant el principi d'autonomia local, inclou les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals.

Les administracions públiques de Catalunya, en l'exercici de les competències respectives, han de treballar per establir mecanismes de col·laboració i cooperació interadministratives amb la finalitat d'orientar llur actuació a la consecució dels objectius que estableix aquesta llei, i també han d'impulsar les iniciatives legislatives, tant en l'àmbit autonòmic com en l'estatal, que siguin necessàries per a assolir-los.

II. Objecte i finalitats

D'acord amb el que s'ha exposat, aquesta llei té per objecte establir un marc jurídic que permeti una actuació comuna de totes les administracions públiques de Catalunya amb la finalitat de lluitar contra els efectes que l'amiant produeix sobre la salut de les persones, els animals i el medi, de facilitar la detecció i localització dels materials que contenen amiant, i de garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores i del conjunt de la ciutadania en la gestió i retirada de l'amiant.

L'impuls de la política de gestió i retirada de l'amiant de Catalunya i també d'aquesta llei ha estat possible en molt bona part gràcies al compromís i la implicació del moviment associatiu i d'entitats cíviques i socials, tant de persones treballadores afectades per l'amiant com de la representació veïnal dels municipis de Catalunya, entitats que, conjuntament amb la representació dels governs locals i dels agents socials, han participat en la proposta, el debat i la fixació dels continguts d'aquesta llei, que té una afectació general sobre el conjunt del país i pretén salvaguardar la salut del conjunt de la ciutadania i el seu dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona.

Són també finalitats de la norma el foment de la coordinació i la cooperació entre totes les administracions públiques per a accelerar al màxim la retirada de l'amiant i per a garantir que s'efectua en els terminis fixats legalment, i també la promoció de la informació i la sensibilització de les persones treballadores i el conjunt de la

ciutadania sobre els efectes de l'amiant i sobre la necessitat de gestionar-lo adequadament i d'accelerar-ne la retirada.

Les finalitats perseguides amb aquesta llei parteixen del reconeixement i de la conscienciació de les administracions públiques sobre els greus efectes que els materials que contenen amiant tenen per a la salut de les persones que hi estan exposades, sia en llur entorn laboral o ambiental o en l'àmbit domèstic. L'exposició a aquests materials genera un alt risc de patir malalties greus, tals com el càncer de pulmó i el mesotelioma, el càncer de laringe, de faringe, d'estómac o d'ovaris, el càncer colorectal o l'asbestosi, principalment, per la qual cosa la Llei conté un conjunt de disposicions relatives a l'organització del sistema sanitari, les polítiques públiques en matèria de vigilància de la salut, la formació dels professionals sanitaris i la dotació del sistema sanitari amb recursos personals i tecnològics per a assegurar una atenció adequada a totes les persones que pateixen problemes de salut relacionats amb l'exposició als dits materials. Precisament, en aquest sentit, la Llei defineix i reconeix les víctimes de l'amiant i estableix els drets que tenen.

III. Estructura i contingut

Aquesta llei consta de seixanta-un articles, estructurats en cinc títols, vint-i-tres disposicions addicionals, una de transitòria, una de derogatòria i set de finals.

El títol preliminar conté les disposicions generals. Defineix, en primer terme, l'objecte i les finalitats de la Llei: gestionar i retirar l'amiant i els materials que en contenen és un dels objectius que s'hi estableixen, juntament amb d'altres d'igualment transcendents i que hi estan estretament relacionats, com ara, per a esmentar-ne alguns, protegir la salut de les persones davant l'exposició a aquests materials, garantir la seguretat del personal professional i de les persones treballadores que es dediquen a gestionar-los i retirar-los, fomentar l'activitat econòmica de les empreses i les persones professionals vinculades amb la gestió i retirada dels dits materials, i fer un reconeixement a les víctimes de l'amiant. En segon terme, el títol preliminar recull un seguit de definicions imprescindibles per a delimitar amb precisió l'abast de determinats conceptes clau. Tot seguit, determina que la Llei és aplicable a l'Administració de la Generalitat, al sector privat i a la ciutadania de Catalunya, en els termes que s'hi disposen. El títol preliminar es completa amb l'enumeració dels instruments de la política de gestió i retirada de l'amiant.

El títol I, que consta de dos capítols, té per objecte establir els drets i les obligacions de la ciutadania i dels subjectes responsables implicats en la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, i regular els diversos aspectes relacionats amb la vigilància de la salut. La secció primera del capítol I reconeix els drets de què són titulars el conjunt de la ciutadania i també les empreses i les persones professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada de l'amiant. Així mateix, reconeix els drets de les víctimes de l'amiant. En concret, la ciutadania ha de poder exercir drets tan elementals com accedir a programes específics de suport amb relació a la retirada dels materials que contenen amiant o obtenir el certificat de presència o d'absència d'aquests materials en adquirir la propietat d'un habitatge o immoble o en llogar-lo.

La Llei dedica íntegrament la secció segona del capítol I d'aquest títol a determinar les obligacions a què estan sotmesos els diversos subjectes. Així, entre les obligacions més rellevants, correspon a les administracions públiques d'identificar, gestionar i retirar els materials que contenen amiant en els béns mobles i immobles i en les infraestructures de què són titulars; establir un sistema de finançament adient que en fomenti la gestió i la retirada; elaborar i mantenir actualitzat el Cens català de materials que contenen amiant, i preveure un servei sanitari suficient i adequat per a garantir la salut de les persones que hi estan exposades. Es garanteix l'autonomia dels municipis i es delimiten les obligacions que els corresponen d'acord amb llur capacitat tècnica, personal i pressupostària. Atenent les activitats acomplertes,

la Llei fixa un règim d'obligacions distint segons si es tracta d'empreses i professionals dedicats a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, o bé de ciutadans i empreses que no s'hi dediquen pas. Els administradors de finques i altres professionals, d'acord amb la Llei, han d'assumir un seguit d'obligacions específiques en consideració a la informació a què tenen accés amb motiu de llur exercici professional. La ciutadania, sovint especialment sensibilitzada per aquesta problemàtica, ha d'adoptar un rol actiu en la gestió i retirada de l'amiant, de manera que la Llei l'obliga a col·laborar amb les administracions públiques competents en la identificació dels indrets on hi ha materials que en contenen.

El capítol II del títol I, dedicat a la vigilància de la salut, introdueix preceptes relatius, entre altres qüestions, a l'organització del sistema sanitari públic amb relació a la gestió dels materials que contenen amiant i a les polítiques públiques en matèria de vigilància de la salut. En aquest sentit, s'estableix que l'administració sanitària ha de crear el Registre de mesoteliomes i de malalties relacionades amb l'amiant. El mesotelioma, que és una malaltia de declaració obligatòria, és la malaltia amb més especificitat associada a l'exposició a l'amiant i, per tant, el millor indicador per a fer el seguiment del seu impacte en la població catalana.

El títol II regula els diversos instruments per a la política de gestió i retirada dels materials que contenen amiant. El capítol I comença amb la definició dels objectius, les funcions, la composició i l'organització de la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant, com a òrgan continuador de la Comissió per a l'Erradicació de l'Amiant a Catalunya que ha de reunir les institucions i els agents afectats i facilitar-ne la coordinació i cooperació. Aquest mateix capítol estableix el Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant, com a instrument de planificació bàsic per a promoure l'acció coordinada i coherent dels poders públics i de l'activitat privada que sigui procedent per a gestionar i retirar els materials que contenen amiant. Alhora, la Llei crea el Cens català de materials que contenen amiant, que l'Administració de la Generalitat ha d'establir i mantenir actualitzat amb la informació dels llocs on s'identifiqui la presència d'aquesta mena de materials, d'acord amb l'obligació que estableix el títol I. El capítol I també fixa els principis generals que han de regir l'establiment i el funcionament del Cens català, remet al que es determini per reglament respecte a les dades que ha d'incloure i conté una determinació específica amb relació als censos municipals, que s'han d'integrar en el Cens català. A més, regula el certificat de presència o absència d'amiant com a document específic que informa sobre la presència o l'absència d'amiant visible en un immoble en el moment en què s'emet.

El capítol II del títol I regula els diversos instruments financers i econòmics destinats a finançar les actuacions de gestió i retirada dels materials que contenen amiant. A l'últim, el capítol III regula els instruments de foment de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant i de sensibilització ciutadana i formació del personal al servei de les administracions públiques sobre la problemàtica d'aquests materials i llurs efectes sobre la salut pública i el medi.

El títol III, distribuït en tres capítols, s'ocupa de la gestió dels residus procedents de la retirada dels materials que contenen amiant. Llevat que tècnicament estigui desaconsellat, els materials que contenen amiant han d'ésser retirats del lloc en què es trobin, d'acord amb el que estableix el capítol I. Aquesta part de la Llei, així mateix, determina com s'ha d'actuar respecte als residus especialment perillosos, de conformitat amb la normativa vigent en matèria de residus. La secció primera d'aquest capítol conté un precepte amb relació a les empreses i les persones professionals habilitades per a retirar els materials que contenen amiant. Aquestes empreses són les que ordinàriament s'han d'encarregar de retirar-los, activitat que s'ha d'executar garantint en tot moment la seguretat i preservant la salut pública. La Llei atén totes les actuacions que es produeixen des que es detecta l'amiant fins que es diposita en un abocador homologat. La secció segona té per objecte, precisament, les darreres fases del procés esmentat. Així, estableix les obligacions relatives a la recollida

da, el transport i la destinació final dels residus amb materials que contenen amiant. En permet l'emmagatzematge provisional quan hagin estat retirats però no puguin ésser transportats immediatament a llur destinació final. Es prohibeix qualsevol abocament d'aquests residus en indrets diferents dels establerts normativament.

La secció primera del capítol II del títol III crea el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya. Es tracta d'un registre públic gestionat per l'Administració de la Generalitat la inscripció en el qual és obligatòria per a poder treballar a Catalunya en l'àmbit de la gestió dels materials amb amiant. Per a inscriure-s'hi, les empreses han de tenir la qualificació que s'estableixi per reglament. La secció segona faculta l'Administració de la Generalitat per a autoritzar entitats col·laboradores en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant perquè exerceixin funcions de diagnòsi, certificació o acreditació, entre d'altres. La Llei en determina els requisits generals i de personal i remet a la normativa de procediment administratiu per a la regulació de la supervisió de l'activitat de les entitats col·laboradores i dels procediments de suspensió i revocació de les autoritzacions esmentades.

A fi d'assegurar que es disposa de la infraestructura administrativa adequada, la secció primera del capítol III del títol III atribueix a l'Agència de Residus de Catalunya la condició d'estructura administrativa instrumental principal amb relació a totes les actuacions que l'Administració de la Generalitat dugui a terme relatives al que estableix aquest títol. D'acord amb aquesta condició, correspon a la dita Agència assumir diverses funcions, com elaborar reglamentació específica o inspeccionar periòdicament les empreses especialitzades que hagin estat degudament habilitades. Pel que fa a les administracions competents i les obligacions de cooperació interadministrativa, la secció segona estableix que l'Administració de la Generalitat i les altres administracions públiques catalanes han de cooperar amb la finalitat de dur a terme les accions necessàries per a assolir els objectius que estableix la Llei, d'acord amb els principis de lleialtat institucional, informació, col·laboració i assistència recíproques. Pel que concerneix a l'àmbit local, s'estableix la possibilitat que les diputacions i els consells comarcals assumeixin les obligacions que aquesta llei atribueix als ajuntaments, per mitjà de la subscripció de convenis o d'altres acords de col·laboració interadministrativa, i s'inclouen preceptes específics per als municipis en funció del nombre d'habitants.

El règim d'inspecció, sancionador i d'execució forçosa s'inclou en el títol IV. El capítol I regula la funció inspectora i de control i les facultats del personal en l'exercici d'aquestes actuacions. El capítol II estableix el règim sancionador. En primer lloc, atribueix la potestat sancionadora en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant al Govern, als òrgans del departament competent en matèria de residus i als òrgans municipals, d'acord amb el que es determini per reglament, i disposa que el procediment i els criteris per a la imposició de sancions s'han d'ajustar a les disposicions generals per a l'exercici de la potestat sancionadora. En segon lloc, classifica i tipifica les infraccions en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant. En tercer lloc, regula les sancions principals, de caràcter pecuniari, i les accessòries, relacionades amb la prohibició de rebre ajuts o subvencions públics i de contractar amb l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic. Així mateix, estableix els criteris de graduació de les sancions i la possibilitat d'adoptar mesures provisionals en el procediment sancionador. A l'últim, el capítol III estableix el règim d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta llei.

La part final de la Llei conté un seguit de disposicions que en completen la regulació. El reconeixement i el respecte als règims especials de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i Aran és objecte de la primera disposició addicional. Tot seguit, s'estableix que l'Administració de la Generalitat ha de promoure la subscripció d'acords de col·laboració amb l'Administració general de l'Estat per a obte-

nir la informació relativa a les infraestructures estatals amb materials que contenen amiant i promoure'n la retirada, i que el Govern de la Generalitat ha de proposar al Govern de l'Estat espanyol la constitució d'un fons de caràcter estatal per a l'erradicació de l'amiant, la gestió del qual s'ha de fer de manera territorialitzada. Es disposa també que els subjectes obligats per la Llei a retirar l'amiant ho han de fer en els terminis fixats per les institucions competents amb caràcter vinculant i que les obligacions que estableixen aquesta llei i les altres normes específiques amb relació a la gestió i retirada dels materials que contenen amiant s'han de complir d'acord amb l'estat de la tècnica i la ciència en cada moment. D'altra banda, es declara l'interès social, per a la protecció de la salut pública, de l'expropiació de béns amb presència de materials que contenen amiant i s'estableix que s'ha de consignar en el Registre de la Propietat, en inscriure-hi la transmissió onerosa del domini de la finca, la certificació de presència de materials que contenen amiant.

Per a poder fer el seguiment parlamentari del compliment dels objectius d'aquesta llei, una disposició addicional estableix la compareixença anual al Parlament del Govern, del departament competent en matèria de salut i d'una representació de les víctimes de l'amiant. En aquest mateix sentit, s'estableix la capacitat del Síndic de Greuges de Catalunya i de les sindicatures i defensories municipals o locals d'avaluar el procés de retirada dels materials amb amiant i fer-ne un seguiment específic. Així mateix, el Govern ha de retre comptes al Parlament, amb periodicitat biennal, de l'avaluació i revisió del Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant. Les disposicions següents contenen manaments al Govern perquè elabori un pla específic per a erradicar l'amiant de centres i instal·lacions públics, plans de desamiantatge que fixin objectius i dates concrets, i un pla territorial sectorial en què es determini l'existència i la previsió d'emplaçament dels punts d'emmagatzematge i dipòsit controlat de residus amb materials que contenen amiant. S'estableix també que s'han d'implantar territorialment un mínim de deixalleries o dipòsits a fi de permetre una recepció i una custòdia adients de l'amiant retirat.

D'altra banda, es disposa que les administracions públiques i els ens de llur sector públic han d'incloure en els contractes públics clàusules que tinguin en compte la presència o absència d'amiant i que han d'usar els mitjans adequats de solució de conflictes. Una altra disposició addicional encarrega a l'Agència Catalana del Consum que garanteixi que els productes importats estiguin lliures d'amiant.

Cal destacar també que la Llei exigeix que la dotació pressupostària, en cada exercici econòmic, del Cens català de materials que contenen amiant sigui adequada per a garantir-ne la viabilitat i per al compliment del que estableix aquesta llei.

En l'àmbit de les administracions locals, una disposició addicional determina que l'Administració de la Generalitat ha de garantir la suficiència financera dels municipis perquè puguin complir les obligacions que estableix aquesta llei. S'estableix que les operacions dels ens locals amb relació a l'amiant es financin amb el Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya i les aportacions provinents de la responsabilitat ampliada del productor. I pel que fa concretament als municipis rurals, s'encomana al Govern que determini com s'han d'exercir les competències que els corresponen però que són assumides per ens supramunicipals.

A l'últim, dues disposicions addicionals tracten del reconeixement de les víctimes de l'amiant i de les poblacions especialment afectades. Així, es fa un reconeixement especial als municipis de Cerdanyola del Vallès, Ripollet i Badia del Vallès (Vallès Occidental), la ciutadania dels quals ha estat especialment afectada pels efectes negatius de l'amiant per la presència durant noranta anys en aquests municipis de la indústria d'Uralita i d'elements amb amiant en gairebé tots els immobles a causa dels materials utilitzats en el moment de la construcció.

La disposició transitòria estableix que les entitats col·laboradores de l'Administració habilitades per a operar a Catalunya en l'àmbit de la prevenció i el control am-

biental de les activitats puguin col·laborar en la gestió i retirada dels materials que contenen amiant mentre no s'estableixi el procediment reglamentari corresponent.

La disposició derogatòria deroga l'article 74 de la Llei 3/2023, de 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Per mitjà de les disposicions finals s'autoritza el Govern a desplegar reglamentàriament la Llei i s'estableixen els aspectes que s'han de tenir en compte a l'hora de fixar els criteris de prioritització en la retirada dels materials que contenen amiant.

D'altra banda, es modifiquen el Codi civil de Catalunya, amb relació a les immissions il·legítimes, i el text refós de la Llei reguladora dels residus, pel que fa al règim funcional del personal de l'Agència Catalana de Residus. A més, es fa un manament al Govern perquè impulsi l'adaptació a aquesta llei de la legislació urbanística, ambiental i fiscal. Finalment, es fixa l'entrada en vigor de la Llei al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

IV. Implicació d'entitats, de governs locals i d'agents socials

L'impuls de la política de gestió i retirada de l'amiant de Catalunya i també d'aquesta iniciativa legislativa ha estat possible en molt bona part gràcies al compromís i la implicació del moviment associatiu i d'entitats cíviques i socials, tant de persones treballadores afectades per l'amiant com de la representació veïnal dels municipis de Catalunya, entitats que, conjuntament amb la representació dels governs locals i dels agents socials han participat en la proposta, el debat i la fixació dels continguts d'aquesta Llei, que té una afectació general sobre el conjunt del país i pretén salvaguardar la salut del conjunt de la ciutadania i el seu dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona.

Títol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitats

1. Aquesta llei té per objecte establir el marc jurídic necessari per a garantir una actuació comuna de les administracions públiques de Catalunya, amb la col·laboració de les empreses, les persones professionals i la ciutadania en la gestió i retirada de l'amiant.

2. Aquesta llei té les finalitats següents:

a) Garantir les actuacions dirigides a evitar tots els efectes de l'amiant, cancerígens i no cancerígens, sobre la salut de les persones, els animals i el medi ambient.

b) Facilitar la detecció, la localització i la retirada dels materials que contenen amiant.

c) Garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores i del conjunt de la ciutadania en la gestió i retirada de l'amiant.

d) Fomentar la coordinació i la cooperació entre totes les administracions públiques per a accelerar al màxim la retirada de l'amiant i per a garantir que s'efectua en els terminis establerts legalment.

e) Promoure la informació i la sensibilització de les persones treballadores i del conjunt de la ciutadania sobre els efectes de l'amiant i sobre la necessitat de fer-ne una gestió adequada i d'accelerar-ne l'erradicació i la retirada.

f) Reconèixer públicament les víctimes de l'amiant i promoure'n la reparació.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Material que conté amiant*: material amb presència de minerals d'amiant que adopten la forma de fibres diminutes, perillós i cancerigen.

b) *Gestió dels materials que contenen amiant*: actuacions dutes a terme per a la detecció, la localització, l'avaluació del risc potencial i la retirada dels materials que contenen amiant, i que inclouen, entre d'altres, l'anàlisi química, la revisió de l'es-

tat dels materials, l'aïllament, el transport, el dipòsit i, si escau, la inertització dels residus d'aquests materials.

c) *Activitats vinculades amb la gestió dels materials que contenen amiant*: actuacions o activitats dutes a terme per una persona física o jurídica, de manera individual o associada, a títol particular o empresarial, que comportin entrar en contacte amb els materials que contenen amiant, o altres activitats relacionades.

d) *Empreses i professionals vinculats amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant*: persones físiques o jurídiques que tenen un títol habilitant, d'acord amb la normativa vigent, per a l'exercici d'activitats vinculades amb la gestió i retirada de l'amiant, sigui amb finalitat de lucre o sense.

e) *Risc*: possibilitat que una persona pateixi un determinat dany derivat de l'exposició per inhalació a les fibres d'amiant.

f) *Dany*: conseqüència de l'exposició a les fibres d'amiant, que inclou el càncer de pulmó i el mesotelioma, el càncer de laringe, el càncer de faringe, el càncer d'estómac, el càncer colorectal, el càncer d'ovaris i l'asbestosi, i també les altres patologies que es demostrï que són conseqüència immediata de l'exposició a aquest material.

g) *Víctimes de l'amiant*: persones que pateixen danys en la salut a conseqüència d'una exposició a l'amiant en els àmbits laboral, domèstic o ambiental. Tenen aquesta consideració tant les persones que han obtingut el reconeixement d'una malaltia professional ocasionada per l'amiant com les que tenen una malaltia respecte a la qual, malgrat que no sigui reconeguda com a professional, s'hagi determinat feafentment que la causa principal o coadjuvant deriva de l'exposició a les fibres d'amiant. L'adquisició d'aquesta condició requereix el desenvolupament corresponent per a garantir llurs drets d'assistència psicològica i mèdica, legal i de reparació del dany.

h) *Risc potencial de cada material que conté amiant identificat*: amenaça que cada material que conté amiant comporta en el lloc on està situat, determinat pel seu grau de degradació i les condicions del seu geentorn.

i) *Cens de materials que contenen amiant*: relació de tots els béns mobles i immobles en què s'ha detectat la presència de materials que contenen amiant, siguin visibles, camuflats o ocults.

Article 3. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és aplicable a:

a) L'Administració de la Generalitat, l'Administració pròpia d'Aran i els ens que integren l'Administració local, i també els sectors públics respectius.

b) Les persones jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica que tenen la seu o duen a terme activitats econòmiques a Catalunya i que són titulars de béns mobles o immobles a Catalunya.

c) Les persones físiques que resideixen o presten serveis en l'àmbit territorial de Catalunya i que són titulars de béns mobles o immobles a Catalunya.

Article 4. Instruments de la política d'erradicació de l'amiant

Són instruments de la política d'erradicació de l'amiant de les administracions públiques catalanes:

a) La Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant i les comissions locals o d'altres àmbits territorials que es creïn d'acord amb el principi d'autonomia local.

b) El Cens català de materials que contenen amiant.

c) El Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant.

d) El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya i les mesures complementàries de finançament.

e) Les mesures de foment i sensibilització.

f) El portal sobre els materials que contenen amiant i altres mesures d'informació i comunicació.

Títol I. Dels drets i obligacions i de la vigilància de la salut

Capítol I. Drets i obligacions

Secció primera. Drets

Article 5. Drets de la ciutadania

La ciutadania de Catalunya té els drets següents:

- a) Rebre informació sobre les actuacions que les administracions públiques duen a terme per a retirar i gestionar els materials que contenen amiant, per mitjà del portal corresponent.
- b) Rebre informació sobre les convocatòries d'ajuts i subvencions i les altres mesures destinades a gestionar i retirar els materials que contenen amiant; accedir a les dites convocatòries, i gaudir dels incentius econòmics corresponents.
- c) Accedir a programes específics de suport amb relació a la gestió i retirada dels materials que contenen amiant.
- d) Obtenir el certificat de presència o absència de materials que contenen amiant en adquirir una propietat o en llogar un habitatge o altres immobles, en els termes establerts legalment.
- e) Accedir a la informació del Cens català de materials que contenen amiant, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les altres normes aplicables.
- f) Disposar d'informació i accedir als sistemes de prevenció i de tractament de la salut amb relació als materials que contenen amiant.
- g) Comunicar a l'administració competent l'existència d'amiant o de materials que en contenen quan en tingui coneixement.
- h) Gaudir d'una salut pública digna sense perturbacions que perjudiquin aquest dret. Les administracions han d'actuar per a garantir aquest dret.

Article 6. Drets de les empreses i les persones professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant

Les empreses i les persones professionals vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant tenen els drets següents:

- a) Accedir a formació especialitzada per a la gestió i retirada segura dels materials que contenen amiant.
- b) Rebre informació sobre les línies d'ajuts i subvencions que es convoquin per a la retirada dels materials que contenen amiant, accedir a les dites línies i gaudir dels incentius econòmics corresponents.
- c) Ésser habilitades com a entitats col·laboradores de l'Administració en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, sempre que compleixin els requisits que estableix la normativa aplicable.

Article 7. Drets de les víctimes de l'amiant

Les víctimes de l'amiant tenen dret a rebre suport real i efectiu de les administracions públiques i, concretament, tenen els drets següents:

- a) Rebre reconeixement públic i reparació, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.
- b) Rebre assessorament expert en termes jurídics, mèdics i psicològics.
- c) Rebre suport tècnic per a la signatura de convenis de col·laboració amb les companyies d'assegurances per a facilitar els tràmits administratius en reconeixement de llurs drets.
- d) Rebre compensacions econòmiques a través del fons de compensació per a les víctimes de l'amiant que crea la Llei de l'Estat 21/2022, de 19 d'octubre.
- e) Rebre vigilància postocupacional de llur salut mitjançant reconeixements mèdics periòdics amb prou garanties sanitàries i amb els mitjans necessaris.

Article 8. Principi de justícia intergeneracional

Les actuacions derivades d'aquesta llei es regeixen pel principi de justícia intergeneracional, d'acord amb el qual s'ha de prioritzar la protecció de les generacions futures i s'han de promoure la memòria i el reconeixement de l'impacte històric de l'amiant a Catalunya.

Secció segona. Obligacions

Article 9. Obligacions de les administracions públiques de Catalunya

1. Les administracions públiques de Catalunya, en el marc de llurs competències, tenen les obligacions següents:

a) Identificar, gestionar i retirar els materials que contenen amiant dels béns mobles i immobles de què són titulars, d'acord amb els calendaris, criteris i procediments establerts, amb una atenció especial a les escoles, els centres de salut, els equipaments comunitaris i esportius i els altres edificis d'ús públic.

b) Establir un sistema de finançament adient i suficient per a gestionar i retirar els materials que contenen amiant.

c) Elaborar i mantenir actualitzat el Cens català de materials que contenen amiant.

d) Fomentar que es proporcionï a les persones treballadores formació de qualitat pel que fa a la gestió i retirada dels materials que contenen amiant.

e) Dur a terme, participar i col·laborar en les campanyes d'informació i conscienciació sobre la problemàtica dels materials que contenen amiant.

f) Promoure la detecció i identificació de la presència de materials que contenen amiant en béns mobles o immobles i qualsevol altre lloc.

g) Aprovar plans d'inspecció i control sobre l'existència de materials que contenen amiant en béns mobles i immobles, d'acord amb aquesta llei i la normativa que la desplega.

h) Incorporar de manera transversal l'objectiu de gestió i retirada dels materials que contenen amiant en les clàusules socials i ambientals dels plecs dels contractes públics, sempre que sigui adequat per raó de l'objecte del contracte, d'acord amb la normativa de contractació pública. En els contractes que tinguin per objecte la construcció o demolició d'un element arquitectònic, s'ha d'exigir que el projecte inclogui el corresponent estudi de gestió de residus complet i adequat a les circumstàncies de l'objecte de la licitació, i, en cas de detectar sobrevingudament la presència de materials que contenen amiant, s'han d'adoptar les mesures pertinents.

i) Mantenir línies adients de foment de la retirada de l'amiant, d'acord amb llur disponibilitat pressupostària.

j) Vetllar pel compliment d'aquesta llei i avaluar en l'àmbit de cada administració les mesures adoptades.

k) Promoure l'activitat i la participació de les associacions de persones afectades per materials que contenen amiant, dels agents socials més representatius de Catalunya i del moviment veïnal.

l) Preveure un servei sanitari suficient i adequat per a garantir la salut de les persones exposades als materials que contenen amiant, que tinguin en compte la morbiditat diferencial.

m) Vetllar perquè les persones titulars i concessionàries de les infraestructures de subministrament d'aigua, gas, electricitat i telecomunicacions, tant en ús com en desús, les mantinguin lliures de materials que contenen amiant i les gestionin d'acord amb els criteris tècnics més adequats per a cada instal·lació, garantint en tot cas la seguretat del personal operari i del conjunt de la ciutadania.

2. Les obligacions que estableix l'apartat 1 són aplicables, pel que fa a la retirada de l'amiant, a les institucions públiques titulars d'immobles en l'àmbit territorial de Catalunya i als immobles que siguin de titularitat privada però tinguin un ús públic.

3. Les administracions locals han de complir les obligacions que estableix aquesta llei per mitjà de qualsevol de les fórmules associatives i organitzatives establertes per la normativa de règim local. Amb aquest objectiu, s'ha de garantir la suficiència financera per mitjà de l'assignació dels recursos provinents del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya en els termes que estableix aquesta llei.

Article 10. Obligacions de les empreses i les persones professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant

Les empreses i les persones professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant tenen les obligacions següents:

- a) Garantir la salut de les persones treballadores que duen a terme activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant.
- b) Garantir la formació adient del personal que duu a terme les activitats de gestió i retirada dels materials que contenen amiant.
- c) Comunicar la presència de materials que contenen amiant als òrgans responsables del Cens català de materials que contenen amiant en el moment que se'n determini l'existència.
- d) Adoptar, una vegada identificada la presència de materials que contenen amiant, les mesures necessàries per a la retirada de l'amiant d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- e) Senyalitzar d'una manera clara i visible els llocs on s'hagin identificat o detectat materials que contenen amiant i aquells altres d'on es retirin.
- f) Tenir la capacitació i l'expertesa necessàries per a prendre part en activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, i també els mitjans tècnics, materials i personals corresponents.
- g) Tenir un codi ètic.
- h) Informar, en el marc d'una relació de consum, de la presència o absència de materials que contenen amiant en qualsevol oferta, promoció o publicitat per a la venda o el lloguer d'habitatges a les persones consumidores, d'acord amb el que consti en el certificat de presència o absència de materials que contenen amiant.

Article 11. Obligacions de la ciutadania i les empreses que no es dediquen a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant

La ciutadania i les empreses que no es dediquen a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels materials que contenen amiant tenen les obligacions següents:

- a) No utilitzar o manipular els materials que contenen amiant, llevat que es tracti d'algun dels supòsits autoritzats per la normativa corresponent.
- b) Informar l'administració pública competent dels llocs amb presència de materials que contenen amiant dels quals tinguin coneixement.
- c) Facilitar a l'administració pública competent l'activitat d'inspecció i control i col·laborar-hi.
- d) Mantenir els immobles de llur propietat, una vegada identificada la presència de materials que contenen amiant, lliures d'aquests materials i conservar-los adoptant les mesures necessàries per a la retirada de l'amiant d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 12. Obligacions de les persones administradores de finques i d'altres persones professionals vinculades

1. Les persones administradores de finques i les altres persones professionals vinculades amb l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei tenen les obligacions següents:

a) Comunicar la presència de materials que contenen amiant en els elements mòbles o immobles a les persones propietàries dels habitatges de les finques que gestionen i als òrgans responsables del Cens català de materials que contenen amiant.

b) Vetllar perquè les persones propietàries dels habitatges o els immobles lliurin un certificat de presència o absència de materials que contenen amiant a la persona que els compra o arrenda la propietat, i també assistir-les en la tramitació del dit certificat.

c) Informar les persones propietàries dels habitatges de les finques sobre els ajuts i subvencions convocats per l'Administració pública amb relació a la gestió i retirada de l'amiant.

d) Col·laborar amb l'administració pública competent en la difusió de protocols, guies i altres documents similars entre les persones propietàries dels habitatges de les finques corresponents.

e) Col·laborar en les tasques d'inspecció que es duguin a terme als habitatges i als edificis o instal·lacions.

2. Les administracions públiques de Catalunya, per a complir les obligacions que estableix aquesta llei, poden formalitzar instruments de cooperació o col·laboració amb col·legis professionals, amb altres corporacions de dret públic o amb les organitzacions empresarials, professionals i sindicals més representatives.

Capítol II. Vigilància de la salut

Article 13. Organització del sistema sanitari públic de Catalunya amb relació a la gestió dels materials que contenen amiant

1. El sistema sanitari públic de Catalunya ha de tenir una organització sanitària suficient i adequada per a garantir l'atenció sanitària a les persones exposades als materials que contenen amiant, d'acord amb la normativa vigent en matèria de salut.

2. El sistema sanitari de Catalunya, per a complir el que disposa l'apartat 1, ha d'establir programes generals o específics de prevenció, tant en l'àmbit del treball com en qualsevol altre en què pugui estar compromesa la salut de les persones a causa dels materials que contenen amiant.

Article 14. Polítiques públiques en matèria de vigilància de la salut

1. Les administracions públiques competents han de fomentar el coneixement i la recerca científica amb relació als efectes dels materials que contenen amiant en la salut de les persones, els animals i el medi, i també han de fomentar les iniciatives encaminades a la prevenció i el tractament d'aquests efectes. Han de potenciar especialment la recerca epidemiològica, preclínica i clínica amb relació a la prevenció, el diagnòstic i el tractament dels efectes de l'amiant.

2. L'administració sanitària catalana ha de crear el Registre de mesoteliomes i de malalties relacionades amb l'amiant. La finalitat del Registre és disposar d'un sistema d'informació per a avaluar la tendència de l'evolució del mesotelioma, com a malaltia índex, les fonts d'exposició, les malalties relacionades amb l'amiant i llur impacte assistencial en les diverses regions sanitàries.

3. Els serveis de prevenció i les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social han de col·laborar amb l'administració sanitària catalana en la diagnòstic i identificació i en el tractament de les malalties relacionades amb l'amiant, i també en la difusió de les campanyes i eines de sensibilització.

4. El departament competent en matèria de salut, per mitjà de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, ha de promoure la creació d'una unitat de referència específica dins les unitats especialitzades per a fer el seguiment epidemiològic de les patologies directament vinculades amb l'amiant. S'ha de garantir que el sistema públic de salut tingui prou recursos per a fer el seguiment de les malalties relacionades amb l'amiant. Se n'ha de fer un seguiment periòdic per mitjà de la dita unitat de referència específica.

Article 15. Formació de les persones professionals del sistema sanitari de Catalunya

Les persones professionals del sistema sanitari de Catalunya han de rebre la formació necessària per a fer possible una atenció integral de les persones amb relació a l'àmbit de la salut laboral i la prevenció de riscos, a la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, i als problemes de salut relacionats amb l'amiant.

Article 16. Recursos personals i tecnològics

El sistema sanitari públic de Catalunya ha de tenir una dotació de recursos humans, econòmics i materials, incloent-hi els tecnològics, que sigui suficient i adequada per a garantir l'atenció de les necessitats de la població afectada per l'exposició a materials que contenen amiant.

Títol II. Dels instruments per a la política de gestió i retirada dels materials que contenen amiant

Capítol I. Instruments organitzatius

Article 17. Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant

1. La Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant té els objectius següents:

a) Impulsar la implantació de les mesures que estableix aquesta llei i fer-ne el seguiment i l'avaluació.

b) Promoure els mecanismes de col·laboració interadministrativa i de col·laboració público-privada que siguin convenients per a assolir les finalitats d'aquesta llei.

2. La Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant té les funcions següents:

a) Avaluar la situació actual de la presència d'amiant a Catalunya i impulsar-ne la retirada.

b) Fomentar la cooperació i la coordinació amb els principals agents implicats en la retirada de l'amiant, tant públics com privats.

c) Participar en l'elaboració del Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant, desplegar-lo i fer-ne el seguiment.

d) Determinar les actuacions prioritàries per a rebre finançament del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya.

e) Emetre un informe sobre els projectes de disposicions normatives amb incidència directa en la gestió i retirada de l'amiant.

f) Fer el seguiment de l'evolució de les dades del Registre de mesoteliomes i de malalties relacionades amb l'amiant.

g) Impulsar, promoure i proposar a les administracions de Catalunya i als ens que integren llur sector públic la utilització de mitjans adequats de gestió i resolució de conflictes relacionats amb la retirada de l'amiant.

h) Fomentar la creació de comissions de l'amiant en els municipis i les comarques.

3. El Govern ha d'establir l'adscripció, la composició, l'organització i el règim de funcionament de la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant.

4. En la composició de la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant hi ha d'haver una representació de l'Administració de la Generalitat, dels governs locals, dels agents socials, de les persones professionals més implicades en la gestió i retirada de l'amiant, i de les entitats ciutadanes interessades en la retirada de l'amiant i en la defensa dels drets de les persones afectades per l'amiant.

Article 18. Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant

1. El Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant és l'instrument de planificació emprat per a promoure l'acció coordinada i coherent dels poders públics i de l'activitat privada que sigui procedent per a gestionar i retirar l'amiant a Catalunya.

2. El Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant es pot desenvolupar per mitjà dels plans especials que es considerin necessaris segons l'àmbit geogràfic, material i poblacional, els quals han de concretar i desplegar les determinacions específiques.

3. El Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant és avaluat i revisat cada dos anys.

4. L'elaboració, la modificació i la revisió del Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant correspon al Govern, a proposta de la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant.

5. El Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant, per a establir el calendari per a la gestió i retirada de l'amiant, ha de tenir en compte la capacitat econòmica, tècnica i organitzativa dels ens locals. Així mateix, el Pla nacional pot proposar l'adopció de les tècniques competencials corresponents per a garantir el compliment dels calendaris previstos.

Article 19. El Cens català de materials que contenen amiant

1. Es crea el Cens català de materials que contenen amiant com a registre públic d'informació sobre els materials que contenen amiant identificats a Catalunya.

2. El Cens català de materials que contenen amiant abasta tot el territori de Catalunya i inclou les dades que es determinin per reglament, ordenades, almenys, per termes municipals. El Cens permet de conèixer la disminució progressiva de la presència de materials que contenen amiant.

3. El Cens català de materials que contenen amiant ha de garantir la interoperabilitat i la interconnexió de la plataforma amb els altres sistemes d'informació i serveis de tramitació i de gestió documental de l'Administració de la Generalitat i de les altres administracions públiques, i també amb els altres censos de la mateixa naturalesa i els que es requereixin per a la tramitació i gestió de serveis.

4. El Cens català de materials que contenen amiant ha de permetre l'extracció de la informació i de les dades en formats que garanteixin la certificació i la interoperabilitat del contingut, i ha de garantir la constància i traçabilitat de les actuacions que s'hi preveuen.

5. La informació relativa a infraestructures o immobles registrada en el Cens català de materials que contenen amiant és accessible i es pot consultar sempre que no estigui en procés d'elaboració i que hagi estat verificada.

Article 20. Censos municipals

1. Els censos municipals de materials que contenen amiant elaborats d'acord amb la normativa de residus s'integren en el Cens català de materials que contenen amiant.

2. Mentre els municipis no tinguin un cens propi i sens perjudici del principi d'autonomia local, la informació corresponent continguda en el Cens català de materials que contenen amiant té el caràcter de cens municipal a l'efecte del compliment de l'obligació legal de tenir un cens propi, d'habilitar l'exercici de les potestats administratives vinculades amb l'existència d'un cens i de garantir els drets relacionats amb l'accés a la informació en aquest àmbit.

Article 21. El certificat de presència o absència d'amiant

1. El certificat de presència o absència d'amiant és el document específic que informa sobre la presència o absència d'amiant en un immoble en el moment en què s'emet. Aquest certificat compleix l'obligació d'informació que estableix aquesta llei.

2. El certificat de presència o absència d'amiant s'ha de lliurar quan es vengui o llogui un immoble, sens perjudici de la comprovació de les dades existents en el Cens català de materials que contenen amiant.

3. Les característiques i la competència per a l'emissió del certificat de presència o absència d'amiant s'han de determinar per reglament. En absència d'aquest

reglament, els certificats que s'emetin han d'acreditar, com a mínim, la presència o absència d'amiant visible, l'estat de conservació dels materials que contenen amiant i el risc que puguí comportar per a les persones.

Article 22. Portal sobre els materials que contenen amiant

1. El portal sobre els materials que contenen amiant ha d'incloure, almenys, els continguts següents:

- a) La informació de caràcter general sobre el marc legal de la gestió i la retirada de l'amiant i sobre els altres instruments propis d'aquesta política.
- b) La informació relativa als drets de la ciutadania, de les empreses i de les persones professionals relacionades amb l'amiant i amb la seva gestió i retirada.
- c) Els punts d'emmagatzematge intermedis i els dipòsits finals d'amiant.
- d) L'accés al Cens català de materials que contenen amiant i, si escau, als censos municipals.
- e) L'accés al Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant vigent en cada moment.
- f) La informació sobre les línies de foment i els incentius econòmics per a impulsar la retirada de l'amiant.
- g) La informació relativa a totes les actuacions de les administracions públiques catalanes per a gestionar i retirar els materials que contenen amiant, d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- h) Els plans d'inspecció i control, en els quals han de constar els recursos humans i materials que es destinen a llur execució.

2. El portal sobre els materials que contenen amiant ha d'incloure mecanismes estables de participació ciutadana i consulta pública per a l'elaboració, el desplegament i el seguiment del Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant. S'hi han d'incorporar eines per a fer consultes, aportacions i denúncies de situacions de risc, garantint el dret a la informació ambiental de la ciutadania.

Capítol II. Instruments financers i econòmics

Article 23. Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya

1. Es crea el Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya, que té com a finalitat el finançament de les actuacions de detecció, gestió i retirada de l'amiant i de les altres iniciatives vinculades al tractament i a la gestió i retirada de l'amiant, incloent-hi la difusió, la sensibilització, la formació, l'assessorament i el foment de les iniciatives privades concurrents amb els objectius del Fons, en particular si es vinculen a l'impuls de les energies renovables. Concretament, cal vincular la retirada dels materials que contenen amiant amb polítiques d'eficiència energètica i d'impuls de les energies renovables.

2. El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya ha de tenir una línia de finançament pròpia per a les actuacions que han d'assumir les administracions locals, amb una perspectiva especial per als municipis rurals, d'acord amb la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals. Així mateix, ha de contribuir a garantir les actuacions de les administracions supramunicipals que assumeixin l'exercici de les competències que corresponen als municipis rurals.

Article 24. Integració del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya

1. El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya s'integra en els crèdits pressupostaris que determina el Govern i s'executa de conformitat amb els acords adoptats per la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant.

2. La recaptació de les sancions, multes coercitives i taxes que derivin de l'aplicació d'aquesta llei té caràcter finalista, de manera que els recursos obtinguts s'incorporen al Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya.

Article 25. Pagament electrònic

Les administracions públiques han de facilitar la informació i el pagament electrònic de les taxes relacionades amb l'aplicació d'aquesta llei per mitjà de llurs seus electròniques i del portal únic per a les activitats econòmiques, per tal de garantir una aplicació correcta del procediment de tramitació unificada.

Capítol III. Instruments de foment i sensibilització

Article 26. Mesures de suport i foment

1. Les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb llurs competències, han d'adoptar les mesures següents, amb la finalitat de gestionar i retirar els materials que contenen amiant:

a) Convocar regularment programes de suport, ajuts i subvencions per tal de promoure activitats dirigides a la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, en coordinació amb les altres administracions.

b) Promoure acords per a unificar i simplificar els tràmits per a accedir als ajuts o subvencions que es convoquin o als recursos que s'ofereixin.

c) Prestar assessorament i assistència tècnica en la gestió administrativa dels ajuts o subvencions destinats a la gestió i retirada dels materials que contenen amiant.

2. El Govern, en el marc de l'elaboració dels programes de suport i dels ajuts i subvencions a propietaris i comunitats d'immobles privades, ha de tenir en compte el criteri socioeconòmic de vulnerabilitat, especialment amb relació a barris antics, a zones arquitectònicament degradades i a famílies i persones amb baixos recursos. El Govern també ha de tenir en compte criteris relatius a la proximitat a equipaments dotacionals d'ús públic i a l'alta densitat de població.

Article 27. Campanyes de sensibilització i divulgació

1. Les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb llurs competències, han de dur a terme campanyes de sensibilització adreçades a la ciutadania amb l'objectiu de conscienciar-la sobre la problemàtica dels materials que contenen amiant i llurs efectes sobre la salut pública i el medi. Així mateix, han de promoure la detecció i identificació de la presència d'aquests materials en qualsevol lloc; la gestió, la retirada i el trasllat correctes dels materials que contenen amiant identificats, i la comunicació al Cens català de materials que contenen amiant.

2. Les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb llurs competències, han d'impulsar campanyes de divulgació i d'informació específiques sobre les mesures de suport i de foment que s'hagin adoptat en matèria de gestió i retirada dels materials que contenen amiant adreçades a empreses i professionals dedicats a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels dits materials.

Article 28. Formació del personal de les administracions públiques

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar per la formació i la sensibilització de llur personal, per mitjà de recursos formatius i de la publicació de guies en matèria de gestió i retirada dels materials que contenen amiant.

Article 29. Formació i educació

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències, han de desenvolupar línies d'actuació específiques en matèria d'educació i formació i, concretament, han d'impulsar:

a) La col·laboració amb el departament competent en matèria de treball per a obrir línies de reforç de formació en prevenció de riscos laborals específics per a treballs amb amiant, amb la possibilitat de crear certificats específics en aquest àmbit i de promoure llocs de treball que contribueixin a la retirada dels materials que contenen amiant.

b) L'oferiment d'eines formatives a tot el personal de les administracions públiques i, concretament, l'oferiment de formació especialitzada als professionals de l'àmbit sanitari.

c) La col·laboració amb el departament competent en matèria d'educació per a incorporar en les etapes i els nivells educatius continguts relacionats amb l'amiant i amb la seva repercussió sobre la salut de les persones.

Títol III. De la gestió dels materials que contenen amiant

Capítol I. Gestió dels residus amb materials que contenen amiant

Secció primera. Caracterització del residu amb materials que contenen amiant i empreses habilitades per a retirar-los

Article 30. Condició de residu perillós que requereix una reglamentació específica

1. Tot material amb amiant que sigui retirat del seu emplaçament originari és un residu perillós i s'ha de retirar, recollir, transportar, tractar i dipositar d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les altres normes aplicables.

2. En el cas de materials amb amiant inclosos en algun dels supòsits en què s'aconselli que no siguin remoguts, s'han d'adoptar les mesures possibles perquè siguin innocus o perquè no produeixin efectes.

Article 31. Empreses i persones professionals habilitades per a retirar materials que contenen amiant

1. Els materials que contenen amiant han d'ésser retirats per empreses o persones professionals especialitzades habilitades que compleixin les obligacions i els requisits que estableixen aquesta llei, les normes que la despleguen i les altres normes aplicables.

2. Les empreses i les persones professionals que compleixin tasques relacionades amb la retirada i el trasllat dels materials que contenen amiant al dipòsit controlat o la deixalleria corresponent han de tenir la capacitat mínima necessària i la formació corresponent i s'han de sotmetre a una verificació periòdica, en els termes que estableix la reglamentació tècnica.

3. Les empreses i les persones professionals especialitzades habilitades han de retirar els materials que contenen amiant tot garantint la seguretat i preservant la salut pública.

4. Les empreses i les persones professionals habilitades han de custodiar en condicions de seguretat els residus amb materials que contenen amiant fins que es lliurin a un punt d'emmagatzematge controlat, sia mitjançant un dipòsit propi o mitjançant qualsevol dels sistemes, tècniques o procediments que determini la normativa en matèria de residus o la reglamentació tècnica corresponent.

Secció segona. Gestió del residu amb materials que contenen amiant des de la recollida fins a l'abocador autoritzat

Article 32. Recollida, transport i destinació final de residus amb materials que contenen amiant

La recollida i el transport de residus amb materials que contenen amiant s'han de realitzar en les condicions òptimes per al confinament adequat de les substàncies perilloses, d'acord amb la normativa aplicable en matèria de transport de residus.

Article 33. Emmagatzematge i dipòsit de residus amb materials que contenen amiant

1. Els residus amb materials que contenen amiant s'han de dipositar i custodiar definitivament en dipòsits controlats de residus perillosos (classe III) o s'han d'emmagatzemar

gatzemar temporalment amb empreses gestores de residus autoritzades, incloent-hi les deixalleries municipals autoritzades amb aquesta finalitat.

2. Els residus amb materials que contenen amiant, si han estat retirats i no es poden transportar immediatament a la destinació final, s'han d'emmagatzemar i custodiar de manera segura, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la normativa en matèria de residus.

3. S'exceptuen del que estableix l'apartat 2 els materials de construcció que continguin amiant, sempre que compleixin tots el requisits que estableix l'apartat 2.3.3 de l'annex II del Reial decret 646/2020, de 7 de juliol, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador, que es poden dipositar i custodiar de manera definitiva en dipòsits controlats de residus no perillosos (classe II).

4. Els materials de construcció que continguin amiant es poden emprar per a la restauració morfològica i paisatgística de pedreres, sempre que compleixin tots el requisits que estableix l'apartat 2.3.3 de l'annex II del Reial decret 646/2020, sense necessitat d'aprovar un projecte d'actuació específica ni un pla especial urbanístic autònom o de desenvolupament si l'explotació de recursos naturals procedents d'activitats extractives objecte de la restauració ja té un projecte d'actuació específica o un pla especial aprovat.

Article 34. Abocament de residus amb materials que contenen amiant

1. Els residus amb materials que contenen amiant només es poden abocar en abocaments específicament constituïts o deixalleries específicament adaptades.

2. Es prohibeix dipositar, abandonar o enterrar residus amb materials que contenen amiant en abocaments o dipòsits destinats a residus de la construcció que no tinguin la corresponent autorització per a gestionar els dits materials, o destinats a qualsevol altra mena de residus, siguin quins siguin la categoria, la classe o el tipus, llevat dels casos expressament previstos per aquesta llei.

3. Es prohibeix dipositar, abandonar o enterrar residus amb materials que contenen amiant en qualsevol lloc de titularitat pública o privada, sòl o subsòl, llevat dels dipòsits controlats de residus perillosos (classe III), dels dipòsits controlats de residus no perillosos (classe II) en els casos a què fa referència l'article 31.3, o de l'emmagatzematge temporal a càrrec d'empreses gestores de residus autoritzades, incloent-hi les deixalleries municipals autoritzades amb aquesta finalitat.

Article 35. Residus domèstics amb materials que contenen amiant

1. Els residus domèstics amb materials que contenen amiant són productes de rebuig que es produeixen en domicilis particulars, comerços, oficines i serveis.

2. L'abocament, l'emmagatzematge, la recollida, el transport i la destinació final dels residus domèstics amb materials que contenen amiant s'han de regular per reglament.

Capítol II. Empreses i professionals en el sector dels materials que contenen amiant

Secció primera. Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya

Article 36. Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya

1. Es crea el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya, amb la finalitat de donar a conèixer les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats vinculades amb la gestió dels materials amb amiant i de garantir una actuació segura i socialment responsable en aquest àmbit.

2. El Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya és públic, interoperable i gestionat per la Generalitat de Catalunya.

3. La inscripció en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya no substitueix ni altera les obligacions d'inscripció en el Registre d'empreses amb risc d'amiant, que estableix la normativa estatal de prevenció de riscos laborals.

4. La inscripció en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya és obligatòria per a poder treballar a Catalunya en l'àmbit de la gestió dels materials amb amiant.

5. S'ha d'establir per reglament la qualificació que s'ha d'exigir a les empreses i les persones professionals per a inscriure's en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió dels materials amb amiant a Catalunya, fonamentalment amb relació als procediments i processos de treball, a la formació i a la vigilància de la salut, i també els avantatges que tindran per a operar a Catalunya un cop inscrites.

Article 37. Contingut

El Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió de l'amiant a Catalunya inclou la informació identificadora relativa a:

a) Les persones físiques i jurídiques que duen a terme activitats vinculades amb la gestió de l'amiant, i també les activitats que duen a terme.

b) Les empreses i les persones professionals que hagin obtingut l'autorització per a ésser una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant.

Secció segona. Entitats col·laboradores de l'Administració en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant

Article 38. Actuació per mitjà d'entitats col·laboradores de l'Administració

1. Les administracions públiques catalanes poden exercir les funcions de control i d'inspecció per mitjà de les entitats col·laboradores de l'Administració en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant.

2. L'Administració de la Generalitat de Catalunya pot autoritzar, d'acord amb la normativa del procediment administratiu, empreses i professionals com a entitats col·laboradores perquè exerceixin les funcions següents:

a) Fer la diagnosi dels materials que contenen amiant identificats.

b) Controlar i inspeccionar les actuacions dutes a terme en la gestió dels materials que contenen amiant.

c) Certificar l'estat de les instal·lacions amb relació a la presència de materials que contenen amiant.

d) Acreditar la retirada efectiva dels materials que contenen amiant de les instal·lacions i certificar la presència d'aquests materials.

3. Les entitats col·laboradores de l'Administració són entitats tècniques especialitzades, públiques o privades, amb personalitat jurídica pròpia, que han de tenir els mitjans materials i personals necessaris, i han de complir els requisits de solvència tècnica i financera establerts per reglament.

4. Les entitats autoritzades han de fer constar expressament la condició d'entitats col·laboradores de l'Administració en les actes, els informes, els certificats i qualsevol altre document que emetin en virtut de llur condició d'entitats autoritzades.

5. Les entitats col·laboradores de l'Administració, a més de les funcions que estableix l'apartat 2, exerceixen les altres funcions que aquesta llei o la normativa que la desplega els atribueixen.

Article 39. Requisits administratius, d'inscripció i de formació

Per a ésser autoritzades com a entitats col·laboradores de l'Administració, les empreses i les persones professionals han de complir els requisits següents:

- a) Estar legalment constituïdes i inscrites en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió de l'amiant a Catalunya, en funció de les activitats autoritzades per a la gestió i la retirada dels materials que contenen amiant a Catalunya.
- b) Complir els requisits de formació establerts per reglament.
- c) Complir els requisits administratius d'independència i imparcialitat, de compatibilitat, d'organització, de responsabilitat social en matèria d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes, de qualitat, de personal i de mitjans i equipaments.

Article 40. Requisits de personal

1. Les entitats col·laboradores de l'Administració de la Generalitat han de tenir personal suficient i habilitat per l'Administració per a exercir les funcions per a les quals han estat autoritzades.

2. El personal de les entitats col·laboradores de l'Administració de la Generalitat que compleixi activitats relacionades amb els materials que contenen amiant ha d'haver superat la formació necessària i específica en funció de l'activitat exercida en el seu lloc de treball, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Article 41. Supervisió, suspensió i revocació

La supervisió de l'activitat de les entitats col·laboradores i els procediments de suspensió i revocació es regeixen per la normativa de procediment administratiu.

Capítol III. Organització administrativa vinculada amb els residus amb materials que contenen amiant

Secció primera. Organització administrativa a la Generalitat de Catalunya

Article 42. Agència de Residus de Catalunya

L'Agència de Residus de Catalunya és l'entitat competent per a dur a terme les actuacions següents:

- a) Elaborar la reglamentació específica que estableix aquesta llei.
- b) Fer la inspecció periòdica de les empreses especialitzades habilitades per a la retirada dels materials que contenen amiant i per a la recollida inicial dels residus amb aquests materials, i aplicar el règim sancionador corresponent, d'acord amb les competències de la mateixa Agència.
- c) Elaborar la proposta relativa als punts d'emmagatzematge i dipòsit controlat de residus amb materials que contenen amiant que s'hagi d'incorporar al pla territorial corresponent, tot garantint que el servei corresponent es pugui prestar, com a mínim, en l'àmbit comarcal.
- d) Elaborar el pla d'inspecció general sobre llocs amb materials que contenen amiant i supervisar i controlar la utilització d'entitats col·laboradores de l'Administració.
- e) Utilitzar i gestionar, sota la supervisió de la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant, el Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya en relació amb tot el que afecta les seves atribucions sobre residus amb materials que contenen amiant, i donar-ne compte periòdicament a la dita Comissió i al departament competent en matèria econòmica i pressupostària, en els termes que s'estableixin.
- f) Col·laborar amb els organismes competents en la confecció dels programes i plans de formació del personal de les empreses habilitades, de les persones professionals habilitades i del personal de les entitats col·laboradores de l'Administració.

g) Informar la Comissió Catalana d'Erradicació de l'Amiant, periòdicament i sempre que aquesta li ho requereixi, sobre l'activitat duta a terme amb relació als residus amb materials que contenen amiant.

h) Qualsevol altra actuació vinculada amb la retirada, la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la gestió i el tractament dels residus procedents de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, derivada del que estableixen aquesta llei i la reglamentació que la desplega, i que per la seva naturalesa hagi d'ésser de la seva competència.

i) Prestar suport financer als ens locals que ho necessitin per a garantir la identificació, retirada i erradicació de l'amiant.

Secció segona. Administracions competents i cooperació interadministrativa

Article 43. Col·laboració i cooperació interadministratives

1. L'Administració de la Generalitat i les altres administracions públiques catalanes han de cooperar per a dur a terme les accions necessàries per a assolir els objectius que estableix aquesta llei en el marc dels principis de lleialtat institucional, informació, col·laboració i assistència recíproques.

2. L'Administració de la Generalitat, per a assolir la màxima coherència i efectivitat de les accions, i en virtut de la potestat que li atribueix la normativa del règim local, coordina les actuacions dels ens locals que transcendeixin llurs interessos específics i incideixin en l'assoliment dels objectius d'aquesta llei.

Article 44. Col·laboració i cooperació interadministratives en l'àmbit local

1. Els consells comarcals poden assumir les obligacions que s'atribueixen als ajuntaments mitjançant la subscripció de convenis específics en què s'han de concretar els compromisos i obligacions i especificar els mecanismes de finançament.

2. Les diputacions, els consells comarcals i altres ens supramunicipals poden assumir obligacions que s'atribueixen als ajuntaments i subscriure amb altres ens supramunicipals tota mena d'acords de col·laboració interadministrativa, amb la finalitat de dur a terme les actuacions necessàries per a la retirada dels materials que contenen amiant.

Article 45. Competències dels ajuntaments

1. Els ajuntaments que, en compliment de la normativa en matèria de residus, han d'elaborar un cens municipal de materials que contenen amiant l'han de trametre a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat per tal de nodrir el Cens català de materials que contenen amiant.

2. Els municipis de més de vint mil habitants són competents per a exercir les funcions d'ordenació, inspecció i sanció que estableix aquesta llei si no s'han atribuït expressament a un altre òrgan.

Article 46. Programa de cooperació activa

1. Els municipis de menys de vint mil habitants han de tenir el suport i l'assistència tècnica i jurídica dels ens supramunicipals.

2. L'Administració de la Generalitat ha d'establir un programa de cooperació activa amb els ens locals que posi a llur disposició els mitjans necessaris per al compliment dels objectius que fixa aquesta llei.

Títol IV. De la inspecció, el règim sancionador i l'execució forçosa

Capítol I. Inspecció i control

Article 47. Funció inspectora

1. Les funcions d'inspecció i de control del correcte compliment de les obligacions que estableixen aquesta llei i les normes que la despleguen són exercides per les autoritats competents per raó de la matèria que correspongui, sigui per mitjà del personal de l'administració competent o bé per mitjà de les entitats col·laboradores en l'àmbit de la gestió i retirada de l'amiant.

2. El personal d'inspecció té la condició d'agent de l'autoritat, d'acord amb la normativa de procediment administratiu. Les actes que estén en l'exercici de la seva funció gaudeixen de presumpció de veracitat, sens perjudici de les altres proves que puguin aportar les persones interessades.

3. El personal d'inspecció, en l'exercici de les funcions pròpies, pot sol·licitar la col·laboració d'altres agents de l'autoritat, i també d'assessors tècnics degudament identificats i autoritzats per la persona titular de l'òrgan al qual és adscrit el personal d'inspecció, els quals no tenen en cap cas la consideració d'agents de l'autoritat.

4. Les persones obligades per aquesta llei estan subjectes a les inspeccions periòdiques que les autoritats competents determinin en el pla d'inspecció general sobre els emplaçaments dels materials que contenen amiant.

5. Les persones inspeccionades han de prestar la col·laboració necessària a les autoritats competents. Amb aquesta finalitat, han de permetre que el personal inspector dugui a terme els controls pertinents, han de facilitar la informació i la documentació que se'ls requereixi i han de permetre la realització de qualsevol altra operació per a l'exercici de la funció inspectora.

Article 48. Facultats del personal d'inspecció

El personal d'inspecció, en l'exercici de les actuacions d'inspecció i control i d'acord amb la normativa específica, té les facultats següents:

a) Accedir lliurement, amb acreditació i sense necessitat de comunicació prèvia, a qualsevol emplaçament, vehicle, instal·lació o dependència de titularitat pública o privada on es detecti la presència de materials que contenen amiant, sens perjudici del respecte al dret fonamental a la intimitat i a la inviolabilitat del domicili.

b) Examinar instal·lacions, i també requerir informació i documentació d'interès per al propòsit de la inspecció i, si escau, obtenir-ne còpies o extractes.

c) Advertir les persones titulars dels elements inspeccionats de les irregularitats observades i requerir-los que executin les mesures que siguin necessàries per a esmenar-les, en els terminis adequats, o bé en el mateix moment de la inspecció, en els casos en què siguin necessàries per a evitar el manteniment de l'incompliment.

d) Requerir l'execució de les mesures provisionals que estableix aquesta llei en el cas d'activitats que produeixin un risc greu o danys al medi o sobre la salut de les persones.

e) Practicar qualsevol diligència d'investigació, examen o prova que es consideri necessària per a comprovar que es compleixen correctament les disposicions legals i reglamentàries.

f) Estendre acta de les actuacions practicades, la qual s'ha d'estendre, sempre que sigui possible, davant la persona inspeccionada.

Capítol II. Règim sancionador

Article 49. Potestat sancionadora i òrgans competents

1. La potestat sancionadora en l'àmbit de la gestió i retirada dels materials que contenen amiant correspon al Govern, o als òrgans competents per raó de la matèria i als òrgans municipals, d'acord amb el que es determini per reglament.

2. El procediment i els criteris per a la imposició de sancions s'han d'ajustar a les disposicions generals per a l'exercici de la potestat sancionadora.

3. Els preceptes que constitueixen el règim sancionador d'aquesta llei tenen caràcter sectorial i s'apliquen de manera preferent en els supòsits a què aquesta llei fa referència expressa.

Article 50. Classificació de les infraccions

1. Les infraccions d'aquesta llei en l'àmbit de la gestió i retirada de materials que contenen amiant es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. La imposició de sancions per la comissió d'infraccions requereix la tramitació del procediment administratiu corresponent.

Article 51. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

a) Dur a terme actuacions vinculades amb els materials que contenen amiant sense tenir la qualificació i la preparació adients d'acord amb la normativa vigent.

b) Abocar residus amb materials que contenen amiant fora dels dipòsits autoritzats o en dipòsits no autoritzats per a aquesta mena de residus.

c) Manipular els materials que contenen amiant si comporta un risc greu o un dany a la salut de les persones, si s'ha produït un dany o un deteriorament greu del medi o si l'activitat té lloc en espais protegits.

d) Incomplir les ordres de retirada dels materials que contenen amiant dels immobles de titularitat pròpia.

e) Reincidir en les infraccions greus.

Article 52. Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) Negar-se a adoptar les mesures correctores de control o seguretat establertes en cada cas o retardar-ne l'adopció.

b) No proporcionar la formació adequada al personal que duu a terme activitats de gestió i retirada dels materials que contenen amiant.

c) Incomplir l'obligació de comunicar al Cens català de materials que contenen amiant la presència d'aquests materials, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

d) Manipular els materials que contenen amiant sense complir els requisits que estableixen aquesta llei i la normativa específica aplicable.

e) No senyalitzar els llocs on s'han detectat o identificat materials que contenen amiant o els llocs d'on s'estan retirant aquests materials.

f) Retardar el compliment de les ordres de retirada dels materials que contenen amiant dels immobles, els equips de treball i els equipaments de titularitat pròpia.

g) Impedir, retardar o obstaculitzar l'exercici de la funció inspectora.

h) Incomplir l'obligació de pagar les taxes que s'estableixin.

i) Incomplir l'obligació de comunicar qualsevol variació sobre la informació que consti en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió de l'amiant a Catalunya.

j) Cometre una infracció molt greu si, per la seva escassa entitat d'acord amb els criteris de la disposició final segona, no mereix aquesta qualificació.

Article 53. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) Incomplir el deure de col·laboració en les tasques d'inspecció.

b) Incomplir el deure de proporcionar informació sobre els materials que contenen amiant als propietaris i arrendataris de les finques sotmeses a l'administració o intervenció professional de la persona que té aquest deure.

c) Incomplir el deure de lliurament del certificat de presència o absència d'amiant en els casos que estableix aquesta llei.

d) Cometre una infracció greu si, per la seva escassa entitat, no mereix aquesta qualificació.

e) Incórrer en qualsevol altra acció o omissió no tipificada com a molt greu o greu que infringeixi les determinacions d'aquesta llei.

Article 54. Sancions

1. Les infraccions que estableix aquesta llei se sancionen amb les multes següents:

- a) Infraccions lleus, entre 100 i 3.000 euros.
- b) Infraccions greus, entre 3.001 i 30.000 euros.
- c) Infraccions molt greus, entre 30.001 i 100.000 euros.

2. Per la comissió d'infraccions greus, l'òrgan que resol l'expedient sancionador pot imposar, a més de la multa corresponent, com a sanció accessòria, la prohibició de rebre ajuts o subvencions públics, per un període de com a màxim tres anys.

3. Per la comissió d'infraccions molt greus, l'òrgan que resol l'expedient sancionador pot imposar, a més de la multa corresponent, una de les sancions accessòries següents:

a) Prohibició de rebre ajuts o subvencions públics, per un període de com a màxim cinc anys, que en cas de reincidència o reiteració es pot allargar fins a un màxim total de set anys, inclosa la cancel·lació total o parcial dels ajuts o subvencions ja reconeguts.

b) Prohibició de contractar amb l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, per un període de com a màxim tres anys.

4. L'import de les sancions imposades d'acord amb el que estableix aquest article es destina íntegrament al Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya.

5. Les sancions corresponents a cada classe d'infraccions es graduen tenint en compte, a més dels criteris que estableix la normativa general vigent en matèria de règim sancionador, els criteris següents:

- a) L'afectació de la salut i la seguretat de les persones.
- b) La gravetat del dany causat al medi.
- c) El volum i la quantitat dels materials que contenen amiant, i també la superfície afectada i el seu deteriorament.

Article 55. Adopció i vigència de les mesures provisionals

1. L'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador, un cop iniciat, pot adoptar per mitjà d'un acord o una resolució motivats, d'ofici o a proposta de la persona instructora, les mesures provisionals que consideri adequades per a assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, i evitar el manteniment dels riscos o danys a la salut de les persones i al medi.

2. L'òrgan competent, amb la mateixa finalitat que en l'apartat 1, en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de manera motivada les mesures provisionals imprescindibles abans de l'inici del procediment. Excepcionalment, el personal d'inspecció autoritzat i els agents de l'autoritat competents poden adoptar aquestes mesures quan calgui una actuació immediata en casos de risc o de producció de danys a la salut de les persones o al medi.

3. Les mesures provisionals adoptades abans de l'inici d'un procediment sancionador s'han de confirmar, modificar o aixecar en l'acord d'incoació del procediment, que s'ha de dictar en el termini de quinze dies a comptar de la data de l'adopció de les mesures. Les mesures resten sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini esmentat o si l'acord d'incoació no conté un pronunciament exprés sobre aquesta qüestió.

4. No es pot adoptar cap mesura sense el tràmit d'audiència prèvia a les persones interessades, excepte quan concorrin raons d'urgència que n'aconsellin l'adopció immediata, basades en la producció d'un risc o dany a la salut de les persones o al

medi. En aquest cas, la mesura provisional imposada s'ha de revisar o ratificar després de l'audiència a les persones interessades.

La durada del tràmit d'audiència no pot superar els quinze dies. En aquest termini, les persones interessades poden formular les al·legacions i aportar els documents o informacions que considerin convenients.

5. Les mesures provisionals es poden aixecar o modificar durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de les persones interessades, per mitjà d'un acord o una resolució motivats, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van tenir en compte en el moment d'adoptar les mesures. En el cas d'afectació directa o indirecta a la salut de les persones, les mesures provisionals s'han de mantenir mentre persisteixi l'afectació.

6. La resolució sancionadora pot mantenir o modificar les mesures provisionals vigents durant el procediment sancionador per a garantir-ne l'eficàcia, mentre la resolució no sigui executiva. Així mateix, si no s'han adoptat mesures provisionals en el decurs del procediment, la resolució sancionadora pot establir les que es considerin necessàries per a garantir-ne l'eficàcia, mentre la resolució no sigui executiva.

7. Les mesures provisionals s'extingeixen quan la resolució administrativa que posa fi al procediment esdevé ferma i executiva.

Article 56. Classes de mesures provisionals

Es poden adoptar, separatament o conjuntament, les mesures provisionals següents:

- a) Mesures de seguretat, control o correcció, per tal d'impedir la continuïtat del dany o perjudici.
- b) Precintament d'aparells, instal·lacions, instruments, vehicles, immobles o altres elements que afectin la salut pública o el medi.
- c) Qualsevol altra mesura que s'estimi necessària i proporcionada per a assolir la finalitat a què fa referència l'article 55.1.

Article 57. Facultats d'execució de les mesures provisionals

L'òrgan competent per a adoptar les mesures provisionals ha de dur a terme les actuacions que calgui per a executar-les, fins i tot accedint als béns de titularitat privada, sens perjudici del respecte al dret a la inviolabilitat del domicili i als altres drets fonamentals de les persones. L'accés al domicili requereix el consentiment de la persona interessada o l'autorització judicial.

Article 58. Restitució del medi físic a l'estat anterior

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.

2. Correspon a l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador fixar, per mitjà d'un acord o una resolució, segons que escaigui, el termini en què la persona infractora ha de restituir els béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció, i també l'import de la indemnització pels danys i els perjudicis ocasionats.

Capítol III. Execució forçosa

Article 59. Multes coercitives

1. Les administracions públiques poden imposar, com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta llei, multes coercitives per un import de 150 a 3.000 euros cadascuna, llevat que la legislació específica aplicable estableixi uns altres imports.

2. Els criteris per a fixar els imports de les multes a què fa referència l'apartat 1 s'han d'establir per reglament.

3. La multa coercitiva és independent de les sancions que s'imposin per les infraccions comeses i és compatible amb aquestes, i també amb l'ordre de cessament de l'activitat, si ho estableix la normativa sectorial aplicable.

4. Les multes coercitives es poden reiterar cada sis mesos.

Article 60. Execució subsidiària

Les administracions públiques poden executar subsidiàriament les obligacions de fer no personalíssimes que continguin els actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta llei, d'acord amb la normativa del procediment administratiu.

Article 61. Via administrativa de constreyniment

L'import de les sancions, de les multes coercitives, de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les operacions de restitució pels danys causats com a conseqüència de la comissió d'infraccions i de les indemnitzacions per danys i perjudicis pot ésser exigit per la via administrativa de constreyniment.

Disposicions addicionals

Primera. Règims especials de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i Aran

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de complir les obligacions que estableix aquesta llei en el marc del seu règim municipal especial.

2. Els ajuntaments dels municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona han de complir les obligacions que estableix aquesta llei d'acord amb el marc legal i competencial vigent.

3. El Consell General d'Aran ha de complir les obligacions que estableix aquesta llei en el marc del seu règim especial.

Segona. Acords amb l'Administració general de l'Estat amb relació a les infraestructures estatals amb materials que contenen amiant

L'Administració de la Generalitat ha de promoure la subscripció d'acords de col·laboració amb l'Administració general de l'Estat per a obtenir la informació relativa a les infraestructures estatals amb materials que contenen amiant i promoure'n la retirada.

Tercera. Constitució i gestió d'un fons estatal

1. El Govern de la Generalitat, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de proposar i negociar amb el Govern de l'Estat espanyol la constitució i dotació anual d'un fons estatal per a l'erradicació de l'amiant al conjunt del territori de l'Estat, que sigui coherent i proporcionat amb la presència d'amiant en aquest territori i amb la necessitat d'accelerar-ne la retirada, i també l'adopció de les regles per a distribuir-lo i gestionar-lo territorialitzadament. Aquestes regles han de comprendre la concreció i prioritjació dels objectius, la convocatòria i la recepció, gestió i resolució de les sol·licituds, incloent-hi la resolució de les al·legacions i els recursos.

2. El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de dur a terme les gestions necessàries davant les institucions de l'Estat espanyol per tal que es procedeixi a la distribució i la gestió territorialitzades, a favor de les comunitats autònomes que ho sol·licitin, del fons de compensació per a les víctimes de l'amiant creat per la Llei de l'Estat 21/2022, de 19 d'octubre.

Quarta. Terminis per a la retirada de l'amiant

Els subjectes obligats per aquesta llei han de retirar l'amiant en els terminis fixats per les institucions competents amb caràcter vinculant.

Cinquena. Compliment d'obligacions d'acord amb l'estat de la tècnica i la ciència

Les obligacions que estableixen aquesta llei i les altres normes específiques amb relació a la gestió i retirada de materials que contenen amiant s'han de complir amb l'impuls de les tècniques més avançades, com la inertització dels residus d'aquests materials, la microscòpia electrònica i l'anàlisi química de les mostres d'amiant, sempre d'acord amb l'estat de la tècnica i la ciència en cada moment. En aquest sentit, d'acord amb el que disposa la normativa de la Unió Europea, les administracions públiques, en col·laboració amb centres de recerca, universitats, empreses i entitats socials, han d'impulsar la recerca, el desenvolupament i la innovació en tècniques de retirada, tractament i gestió segura de l'amiant, i també en alternatives sostenibles i no tòxiques als usos històrics de l'amiant.

Sisena. Declaració d'interès social a efectes expropiatoris

Es declara l'interès social, per a la protecció de la salut pública, de l'expropiació de béns amb presència de materials que contenen amiant.

Setena. Constància registral de la certificació de presència de materials que contenen amiant

En els termes establerts per la normativa de sòls contaminats, s'ha de consignar en el Registre de la Propietat, en inscriure-hi la transmissió onerosa del domini de la finca, la certificació de presència de materials que contenen amiant i l'obtenció de les subvencions o els ajuts atorgats a l'empara del que estableix l'article 26.

Vuitena. Supervisió i seguiment parlamentaris

Han de comparèixer anualment al Parlament de Catalunya:

- a) El Govern, per a donar compte de l'evolució del compliment de l'objectiu d'erradicació de l'amiant.
- b) El departament competent en matèria de salut, per a informar sobre la vigilància i l'evolució dels impactes en la salut dels materials que contenen amiant.
- c) Una representació de les víctimes de l'amiant, per a explicar llur situació i valorar l'aplicació d'aquesta llei.

Novena. Avaluació i seguiment per part del Síndic de Greuges i de les sindicatures i defensories locals

El Síndic de Greuges de Catalunya i les sindicatures i defensories municipals o locals, d'acord amb el que disposa la legislació específica, han de fer l'avaluació i el seguiment del procés de retirada dels materials amb amiant, sia per mitjà d'un apartat específic dins dels informes anuals que elaboren i presenten o per mitjà d'informes monogràfics relatius a períodes anuals o biennals.

Desena. Informe sobre el Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant

El Govern ha de presentar al Parlament de Catalunya, cada dos anys, un informe sobre l'avaluació i revisió del Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant.

Onzena. Pla específic d'erradicació de l'amiant

El Govern, en el marc del Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant, ha d'elaborar un pla específic per a garantir la identificació i la retirada prioritària de l'amiant existent en centres educatius, sanitaris i socials i en instal·lacions esportives de titularitat pública en un termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Dotzena. Plans de desamiantatge

El Govern, seguint les recomanacions de les institucions de la Unió Europea, ha d'elaborar plans de desamiantatge que fixin objectius i dates concrets en compliment de l'obligació de les administracions de vetllar per la salut pública i la protecció del medi ambient. Concretament, els plans de desamiantatge han de determinar:

a) La data prevista per a la finalització del desamiantatge, especialment pel que fa a edificis i instal·lacions de titularitat pública.

b) El coneixement real de l'amiant existent en el territori que ha d'ésser identificat i erradicat.

Tretzena. Pla territorial sectorial de punts d'emmagatzematge i dipòsit controlat de residus amb materials que contenen amiant

El Govern, en ús de les atribucions que li confereix la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, ha d'aprovar un pla territorial sectorial en què es determini l'existència i la previsió d'emplaçament dels punts d'emmagatzematge i dipòsit controlat de residus amb materials que contenen amiant.

Catorzena. Emplaçaments de les deixalleries i els dipòsits controlats per a materials que contenen amiant

1. Aran i les comarques que el Govern determini per mitjà d'un acord han de disposar d'una deixalleria adaptada per a la recepció de residus amb materials que contenen amiant o bé d'un dipòsit controlat que permeti d'assegurar la custòdia provisional d'aquests materials fins a llur destinació d'abocament definitiva. Les deixalleries han de tenir personal amb la formació i la capacitat necessàries i estar dotades dels mitjans materials que la manipulació i el dipòsit dels materials que contenen amiant requereixen.

2. El Consell General d'Aran i els ajuntaments, per a complir el que estableix l'apartat 1, han de reservar terrenys per a instal·lar-hi dipòsits o deixalleries especials per a materials que contenen amiant, en el cas que sigui necessari.

Quinzena. Contractació pública al servei de la retirada de l'amiant

Les administracions públiques de Catalunya i els ens que integren llur sector públic han de posar llur política contractual al servei de la retirada de l'amiant, per mitjà de clàusules que tinguin en compte la presència o absència de materials que contenen amiant o el començament dels treballs de retirada d'aquests materials als immobles que siguin de titularitat de les persones físiques o jurídiques que optin a les licitacions o bé que siguin emprats per aquestes persones.

Setzena. Impuls i ús dels mitjans adequats de solució de conflictes

Les administracions públiques de Catalunya i els ens que integren llur sector públic han d'impulsar i usar la negociació, la conciliació, la mediació i els altres mitjans adequats de solució de conflictes i de justícia restaurativa per a la gestió i resolució dels conflictes relacionats amb la retirada dels materials que contenen amiant.

Dissetena. Importació de productes lliures de materials que contenen amiant

L'Agència Catalana del Consum ha de garantir que els productes importats amb destinació al mercat català procedents d'altres països estiguin lliures de materials que contenen amiant d'acord amb la legislació vigent.

Divuitena. Dotació pressupostària del Cens català de materials que contenen amiant

El Cens català de materials que contenen amiant ha d'estar dotat pressupostàriament cada exercici econòmic per a garantir-ne la viabilitat i per a garantir el compliment del que estableix aquesta llei. El mateix criteri s'aplica als censos municipals i comarcals.

Dinovenena. Suficiència financera de les administracions locals

1. L'Administració de la Generalitat ha de garantir mitjançant dotacions pressupostàries específiques i pluriennals la suficiència financera de les administracions locals per a complir les obligacions que estableix aquesta llei d'acord amb els principis de diferenciació i de cohesió social i territorial. Amb aquest objectiu, l'Admi-

nistració de la Generalitat ha d'habilitar línies de finançament a favor de les administracions locals.

2. L'Administració ha d'habilitar línies de finançament específiques per a facilitar a empreses i particulars la retirada i substitució dels materials que contenen amiant.

3. L'Administració de la Generalitat, amb relació a les obligacions que estableix aquesta llei, ha d'incorporar una avaluació de la incidència en els municipis rurals de la disposició projectada i l'anàlisi dels impactes social, ambiental i econòmic, incloent-hi les possibles càrregues administratives, amb la consideració dels costos i beneficis que es puguin generar, i també la previsió de finançament.

Vintena. Finançament de les operacions dels ens locals amb relació als materials amb amiant

Els ens locals en cap cas no han d'assumir amb recursos propis els costos derivats de la gestió, la retirada, el transport i el tractament dels materials amb amiant de titularitat aliena, ni se'ls pot obligar a cedir terrenys per a equipaments de tractament o eliminació d'amiant sense un acord exprés i sense la compensació suficient. El finançament d'aquestes operacions ha d'anar a càrrec del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya i de les aportacions que es fixin en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor.

Vint-i-unena. Exercici de les competències que corresponen als municipis rurals

El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, ha de determinar com s'han d'exercir les competències que corresponen als municipis rurals però que són assumides per ens supramunicipals, d'acord amb el que estableix l'article 45.

Vint-i-dosena. Memorial i reconeixement de les víctimes de l'amiant

El Govern, en col·laboració amb les entitats representatives dels interessos de les víctimes, ha d'impulsar la creació d'un memorial a les víctimes de l'amiant i de programes de reconeixement, divulgació i sensibilització, amb l'objectiu de preservar la memòria col·lectiva i contribuir a la reparació moral de les persones i comunitats afectades.

Vint-i-tresena. Reconeixement de les poblacions especialment afectades per l'amiant

Aquesta llei fa un reconeixement especial als municipis de Cerdanyola del Vallès, Ripollet i Badia del Vallès (Vallès Occidental), la ciutadania dels quals ha estat especialment afectada pels efectes negatius de l'amiant per la presència durant noranta anys de la indústria d'Uralita en aquests municipis i d'elements amb amiant en gairebé tots els immobles a causa dels materials utilitzats en el moment de la construcció.

Els municipis de Cerdanyola del Vallès, Ripollet i Badia del Vallès (Vallès Occidental) han de rebre un reconeixement proporcional al grau d'afectació per l'amiant i s'han de declarar territoris i poblacions especialment afectats per l'amiant. Els poders públics han de tenir en compte aquesta circumstància a l'hora de prioritzar les actuacions d'erradicació de l'amiant i de fer el reconeixement a les víctimes.

Disposició transitòria. Habilitació d'entitats col·laboradores de l'Administració

Mentre no s'aprovi el procediment reglamentari corresponent, d'acord amb el que estableix el capítol II del títol IV, les entitats col·laboradores de l'Administració habilitades per a operar a Catalunya en l'àmbit de la prevenció i el control ambiental de les activitats, o en altres matèries, poden col·laborar en la gestió i retirada dels materials que contenen amiant, sempre que les funcions per a les quals estan habi-

litades i el personal habilitat i els mitjans de què disposen els permetin de complir correctament les funcions que estableix aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroga l'article 74 de la Llei 3/2023, de 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Disposicions finals

Primera. Desplegament reglamentari

1. El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, n'ha de fer el desplegament reglamentari. El reglament ha d'incloure en tot cas:

a) Els requeriments, els procediments i els criteris adequats per a garantir la identificació, la gestió i la retirada segura i progressiva dels materials que contenen amiant.

b) Les condicions i les característiques del transport dels materials que contenen amiant retirats fins a llur destinació final i de l'emplaçament on s'han de dipositar de manera temporal o definitiva.

c) Les dades que ha de contenir el Cens català de materials que contenen amiant.

d) Les característiques del certificat de presència o d'absència d'amiant i la competència per a emetre'l.

e) El procediment d'inscripció en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió de l'amiant a Catalunya.

f) Els termes i els límits del consentiment dels empresaris i professionals per a la difusió de les dades inscrites en el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió de l'amiant a Catalunya.

g) Els mitjans materials i personals que han de tenir i els requisits de solvència tècnica i financera que han de complir les entitats col·laboradores de l'Administració a què fa referència aquesta llei.

h) Els requisits de formació necessària que han de complir les entitats col·laboradores de l'Administració a què fa referència aquesta llei.

i) La formació necessària i específica que ha d'haver superat el personal de les entitats col·laboradores que dugui a terme activitats relacionades amb els materials que contenen amiant, en funció de l'activitat exercida en el seu lloc de treball.

j) Els òrgans competents per a l'exercici de la potestat sancionadora en l'àmbit de la gestió i retirada de materials que contenen amiant.

k) Els criteris per a fixar els imports de les multes coercitives que poden imposar les administracions públiques com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta llei.

2. El Govern, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de posar en marxa el Registre d'empreses i professionals capacitats per a la gestió de l'amiant a Catalunya.

Segona. Criteris de prioritització en la retirada de materials que contenen amiant

1. Els criteris de prioritització en la retirada dels materials que contenen amiant s'han d'establir per reglament atenent, entre altres aspectes, el risc potencial d'aquests materials; la proximitat d'animals i de persones, sobretot d'infants i adolescents i de persones especialment vulnerables; la densitat de la població pròxima a l'emplaçament dels materials que contenen amiant, i la quantitat, el volum i la manipulació dels dits materials.

2. S'han de regular per reglament les fases que han d'integrar el procés d'erradicació dels materials que contenen amiant i les actuacions urgents motivades per fets imprevistos que impliquin despreniments de fibres al medi ambient.

Tercera. Modificació de l'article 546-13 del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'article 546-13 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 546-13. Immissions il·legítimes

»Les immissions de fum, soroll, gasos, fibres d'amiant, vapors, olor, escalfor, tremolor, ones electromagnètiques i llum i altres de semblants produïdes per actes il·legítims del veïnat i que causen danys a la finca o a les persones que hi habiten són prohibides i generen responsabilitat pel dany causat.»

Quarta. Addició d'un apartat a l'article 48 bis del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 48 bis del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, amb el text següent:

«3. Quan les actuacions específiques d'interès públic a què fa referència l'article 47.4 es refereixin al dipòsit de residus de la construcció per a la restauració morfològica o paisatgística de pedreres, es pot autoritzar el dipòsit d'acord amb requeriments ambientals, sense que sigui exigible aprovar un projecte d'actuació específica ni un pla especial ni cap altre instrument urbanístic anàleg si l'explotació de recursos naturals procedents d'activitats extractives a les pedreres que són objecte de la restauració ja té un projecte d'actuació específica o un pla especial aprovat.»

Cinquena. Modificació de l'article 66 del text refós de la Llei reguladora dels residus

Es modifica l'apartat 4 de l'article 66 del text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, que resta redactat de la manera següent:

«4. Sens perjudici que el personal de l'Agència de Residus de Catalunya pugui ésser contractat en règim laboral o funcional, el règim jurídic i la classificació del personal de l'Agència de Residus de Catalunya, i del que en el futur s'hi incorpori, es regeixen per les disposicions que els siguin aplicables atenent la seva procedència i la naturalesa de la seva relació d'ocupació.»

Sisena. Modificació dels instruments de planejament i de les normes urbanístiques

1. Si, per raons urbanístiques o de criteris vinculats a la protecció del patrimoni cultural, la substitució d'elements construïts amb materials que contenen amiant exigeix l'ús de materials que fan necessari canviar les estructures dels edificis, l'ajuntament ha d'autoritzar l'ús de materials alternatius per mitjà de l'atorgament de la corresponent llicència d'obres o autorització administrativa. Si la llicència o l'autorització requereix una modificació del planejament vigent, aquest s'ha de modificar per a fer possible la substitució.

2. El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'impulsar les modificacions normatives necessàries de la legislació urbanística, ambiental i fiscal per a facilitar i accelerar la retirada de l'amiant i per a evitar o reduir al màxim l'afectació sobre la salut de les persones i sobre el medi ambient.

Setena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, excepte el capítol II del títol IV, que entra en vigor en el moment de l'aprovació del decret que desplegui el règim sancionador. Fins a aquest moment s'apliquen les disposicions sancionadores generals en matèria ambiental.

Palau del Parlament, 26 de maig de 2026

La secretària en funcions de la Comissió, Marta Vilalta i Torres; la presidenta de la Comissió, Judith Toronjo i Nofuentes

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Grup Parlamentari de Junts

180

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

17, 22, 23, 25, 26, 36, 43, 46, 49, 61, 96, 103, 107, 109, 110, 111, 123, 132, 156, 168, 170, 174, 179, 184, 185, 192, 193, 194, 195, 196, 199, 200, 201, 219, 236, 237, 238 i 240.

Grup parlamentari de VOX en Cataluña

1, 7, 20, 30, 34, 70, 92, 93, 102, 108, 115, 122, 155, 161, 163, 164, 183, 186, 217, 234, 235 i 239

Grup parlamentari Comuns

42, 54, 55, 173, 176, 177, 205 i 206

Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026

200-00027/15

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A L'ARTICULAT

Termini: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 4 dies hàbils (del 10.06.2026 al 15.06.2026).

Finiment del termini improrrogable: 16.06.2026; 10:30 h.
